

Economic and numerical evaluation of masonry wall retrofitting using steel strips: an application-oriented study for rural areas

Armin Memarzadeh¹, Mohammad Reza Soghrat², and Dariush Baladi³

1. M.Sc., Department of Civil Engineering, Faculty of Engineering, University of Mazandaran, Babolsar, Iran. Email: armin.memarzadeh95@umz.ac.ir
2. Corresponding Author, Assistant Professor, Department of Structural Retrofitting and Rehabilitation, Natural Disasters Research Institute, Tehran, Iran. Email: mr.soghrat@gmail.com
3. M.Sc., Department of Structural Engineering, Faculty of Civil Engineering, Tafresh University, Tafresh, Iran. Email: Eng.darushbaladi@gmail.com

Article Info

Article type:
Research Article

Article history:
Received 11 November 2023
Received in revised form 26
September 2024
Accepted 24 May 2025
Available online 29 March
2026

Keywords:
Masonry Buildings,
Seismic Retrofitting
Techniques,
Steel Strip Reinforcement,
Finite Element Analysis
(FEA).

ABSTRACT

Objective: This study provides a comprehensive review of available retrofitting methods for masonry buildings and evaluates their applicability in rural areas. Traditional masonry buildings are among the most common structural types in Iran and many developing countries. Due to the absence of standard seismic-resistant systems, non-engineered construction practices, and the use of low-quality materials, these structures are highly vulnerable to seismic events, even of moderate intensity. Given Iran's high seismicity and the frequent occurrence of earthquakes across the country, improving the earthquake resistance of buildings is of critical importance. Masonry buildings, because of their large number, wide geographical distribution, and high vulnerability, require particular attention in seismic retrofitting programs. Moreover, the limited number of stories in such buildings has resulted in relatively similar construction patterns across different regions, making it possible to reduce both costs and construction time through appropriate retrofitting strategies rather than complete reconstruction.

Method: Numerous techniques have been proposed for the seismic retrofitting of masonry buildings, each with its own advantages, limitations, and implementation challenges. However, most previous studies have focused on only a limited number of methods. In this research, a broad range of retrofitting techniques was collected and analyzed. These methods were evaluated in relation to code requirements and practical implementation criteria to assess their feasibility for application in rural settings.

Results: Strengthening masonry walls using steel strips effectively prevents brittle and sudden shear failures by providing confinement to the walls. Appropriate spacing of steel strips acts as a stabilizing mechanism, enhances wall ductility, and improves structural performance. In addition, proper strip spacing helps reduce stresses caused by thermal variations and increases the energy absorption capacity of masonry walls, thereby improving their overall seismic behavior.

Conclusions: Based on the findings, the use of steel strips can be regarded as one of the most effective and practical retrofitting techniques among the methods reviewed. This approach stands out due to its ease of implementation, cost-effectiveness, and significant ability to improve the seismic performance of masonry buildings, particularly in rural areas.

Cite this article: Memarzadeh., A. Soghrat., M. R. & Baladi., D. (2026). Economic and numerical evaluation of masonry wall retrofitting using steel strips: an application-oriented study for rural areas. *Housing and Rural Environment*, 45(193), 33-46.

© Author(s) retain the copyright.

Publisher: Natural Disasters Research Institute (NDRI).

Introduction

Rural areas continue to face a wide range of social, economic, and spatial challenges that affect their development trajectories and long-term sustainability. Consequently, sustainable rural development has become a central objective of national and regional planning policies, with governments seeking to promote balanced development through the effective utilization of available resources, infrastructure, and institutional capacities. Achieving sustainable rural development requires not only improving living conditions in rural areas but also ensuring equitable access to services, economic opportunities, and social infrastructure.

In Iran, one of the major challenges confronting rural development is the imbalance in the spatial organization of rural settlements and the unequal distribution of public services and facilities. The fragmented settlement structure and disparities in service provision have contributed to uneven development patterns, reduced accessibility, and increased rural outmigration. In this context, the hierarchical organization of rural services and the rational distribution of facilities are essential for strengthening rural settlements, stabilizing population distribution, and reducing migration pressures toward urban areas.

Spatial planning and rural settlement organization plans provide an effective framework for addressing these challenges. Such plans facilitate a comprehensive understanding of regional characteristics, identify the underlying factors shaping socio-economic and spatial conditions, and establish strategic directions for future development. By forecasting demographic, economic, and functional trends over a long-term planning horizon, these plans contribute to the formulation of policies and implementation strategies aimed at achieving sustainable and balanced rural development.

Accordingly, this study seeks to evaluate the effectiveness of the rural spatial organization plan in Hamedan County by examining patterns of service provision and functional development within the rural settlement system.

Method

This study adopts a descriptive–analytical research design to evaluate the effectiveness of the rural spatial organization plan in Hamedan County, with particular emphasis on the distribution and utilization of public services and higher-order functions within rural settlements.

Data collection was conducted using documentary and library-based methods. The primary sources included settlement identification records, official statistical documents, and population and housing census data for the years 1996, 2006, and 2011. These datasets provided the basis for assessing changes in the level of public services and functional capacities of rural settlements over time.

The analytical framework of the study was based on evaluating and comparing the levels of public services and higher-order functions among rural centers during the study periods. Particular attention was given to measuring functional growth and identifying differences between designated rural centers and satellite villages within the settlement hierarchy. To

examine the spatial distribution of service growth and functional development, Hot Spot Analysis (Getis–Ord G_i^*) was employed within a Geographic Information System (GIS) environment. ArcGIS software was used to analyze spatial patterns, identify statistically significant clusters of growth, and visualize the spatial distribution of service and functional changes across rural settlements in Hamedan County.

Results

The analysis of changes in the general functions of rural settlements indicates that, throughout the study periods, rural districts, service complexes, and rural systems experienced substantially higher rates of functional growth than satellite villages. The spatial distribution of statistically significant hot spots further confirms this pattern. The rural systems of Hamedan, Marianaj, and Jurqan, along with the service complexes of Ebro, Abshineh, Tafrijan, and Solan, as well as the rural districts of Yekanabad, Ansar Imam, Deh Piaz, Arzanfud, and Varkaneh, exhibited the highest levels of growth in general functions.

Similarly, the analysis of higher-order functions revealed a comparable trend. The average growth rate of higher-order services and functions in rural districts, service complexes, and rural systems exceeded that of satellite villages. The most significant concentrations of growth were observed in the central part of the study area, particularly around the Abshineh service complex and the Dingleh–Kahriz rural district, as well as in the northwestern sector centered on the Solan service complex and the rural districts of Deh Piaz, Yekanabad, and Ansar Imam. In addition, the rural systems of Hamedan, Marianaj, and Jurqan demonstrated the highest levels of growth in higher-order functions, further reinforcing their role as key service centers within the regional settlement hierarchy.

Overall, the findings indicate that functional development has been concentrated in the designated rural centers, reflecting the intended spatial structure of the rural settlement organization plan.

Conclusions

The findings of the study, based on both general and higher-order functions, demonstrate the substantial advancement of the designated centers identified in the rural spatial organization plan compared with satellite villages. The observed patterns of functional growth suggest that the objectives of the spatial organization plan for rural settlements in the Central District of Hamedan County have been largely achieved during the period 1996–2011.

The significant increase in public services and higher-order functions within the designated rural centers has strengthened their position within the settlement hierarchy and enhanced their capacity to serve surrounding villages. As a result, these centers have become more effective in providing services, facilitating economic activities, and supporting local development.

Furthermore, the strengthening of rural service centers has the potential to attract and retain population within rural areas. If accompanied by the creation of sustainable and income-

generating employment opportunities, these centers can help reduce rural–urban migration and function as intermediary growth poles, thereby mitigating migration pressures on large cities and metropolitan areas. Consequently, the implementation of the rural spatial organization plan can be considered an important step toward achieving balanced regional development, improving service accessibility, and promoting the long-term sustainability of rural settlements.

Funding

This research did not receive any specific grant from funding agencies in the public, commercial, or not-for-profit sectors.

CRedit authorship contribution statement

All authors contributed equally to the conceptualization of the article and writing of the original and subsequent drafts.

Conflict of interest

The authors declare no conflict of interest.

Ethical considerations

The authors avoided data fabrication, falsification, and plagiarism, and any form of misconduct.

Data availability statement

Not applicable

Acknowledgements

We would like to express our deepest gratitude to all the residents of the villages in the central part of Ardabil city, especially those who assisted us as a statistical sample.

ارزیابی اقتصادی و عددی روش مقاومسازی دیوارهای بنایی با استفاده از نوار فولادی: مطالعه‌ای به منظور کاربرد در مناطق روستایی

آرمین معمارزاده^۱، محمدرضا سقراط^۲، داریوش بلدی^۳

۱. کارشناسی ارشد، گروه مهندسی عمران، دانشکده فنی و مهندسی، دانشگاه مازندران، بابلسر، ایران. رایانامه: armin.memarzadeh95@umz.ac.ir

۲. نویسنده مسئول، استادیار، گروه مقاومسازی و بازسازی سازه‌ها، پژوهشکده سوانح طبیعی، تهران، ایران. رایانامه: mr.soghrat@gmail.com

۳. کارشناسی ارشد، گروه سازه، دانشکده مهندسی عمران، دانشگاه تفرش، تفرش، ایران. رایانامه: Eng.darushbaladi@gmail.com

اطلاعات مقاله

نوع مقاله:

مقاله پژوهشی

چکیده

هدف: در این پژوهش، به بررسی جامع روش‌های موجود برای مقاومسازی ساختمان‌های بنایی و امکان‌سنجی به‌کارگیری این روش‌ها در مناطق روستایی پرداخته شده است. ساختمان‌های ساخته‌شده با مصالح بنایی سنتی یکی از متداول‌ترین انواع سازه‌ها در ایران و بسیاری از کشورهای درحال توسعه به شمار می‌روند. این نوع سازه‌ها به دلیل نبود سیستم‌های مقاوم لرزه‌ای استاندارد، اجرای غیرمهندسی و استفاده از مصالح با کیفیت پایین، در برابر تحریک‌های لرزه‌ای حتی با شدت متوسط نیز دچار آسیب‌های جدی می‌شوند. باتوجه به واقعیت لرزه‌خیز بودن کشور ایران و وقوع زلزله‌های متعدد در مناطق مختلف، افزایش مقاومت ساختمان‌ها در برابر زلزله از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است. در این میان، ساختمان‌های بنایی به دلیل تعداد فراوان، پراکندگی جغرافیایی گسترده، و آسیب‌پذیری بالا، نیازمند توجه ویژه در حوزه مقاومسازی هستند. از سوی دیگر، محدودیت در تعداد طبقات این نوع ساختمان‌ها، منجر به ایجاد الگوهای ساخت نسبتاً مشابه در مناطق مختلف شده است؛ بنابراین می‌توان با ارائه راهکارهای مقاومسازی مناسب، به کاهش هزینه و زمان نسبت به بازسازی کامل سازه‌ها دست یافت.

روش پژوهش: تاکنون روش‌های متعددی برای مقاومسازی ساختمان‌های بنایی پیشنهاد شده‌اند که هر یک دارای مزایا، معایب و محدودیت‌های اجرایی خاص خود هستند. با این حال، اغلب پژوهش‌ها تمرکز خود را بر بررسی یک یا چند روش محدود معطوف کرده‌اند. در این تحقیق، با گردآوری و تحلیل طیف گسترده‌ای از روش‌های موجود مقاومسازی، تلاش شده تا با تطبیق این روش‌ها با ضوابط آیین‌نامه‌ای و معیارهای اجرایی، امکان‌سنجی دقیق‌تری برای به‌کارگیری آن‌ها در بافت‌های روستایی انجام گیرد.

یافته‌ها: با تقویت دیوارهای بنایی از طریق نوارهای فولادی، از وقوع شکست‌های برشی ترد و ناگهانی جلوگیری می‌شود؛ چراکه این نوارها باعث محصورشدگی دیوارها می‌شوند. فاصله‌گذاری مناسب نوارهای فولادی به‌عنوان عاملی پایدارکننده در دیوارهای بنایی عمل می‌کند. همچنین، فاصله‌گذاری مناسب نوارها موجب افزایش انعطاف‌پذیری دیوارها می‌شود. علاوه بر این، فاصله‌گذاری صحیح به کاهش تنش‌های ناشی از تغییرات حرارتی در دیوارهای بنایی کمک می‌کند. از سوی دیگر، فاصله‌گذاری مناسب باعث افزایش ظرفیت جذب انرژی در دیوارهای بنایی می‌شود.

نتیجه‌گیری: بر اساس یافته‌های این تحقیق، می‌توان نتیجه گرفت که در میان تمامی تکنیک‌های تقویت بررسی‌شده، استفاده از تسمه‌های فولادی یکی از مؤثرترین و کاربردی‌ترین روش‌ها محسوب می‌شود. این روش به دلیل سهولت اجرا، مقرون‌به‌صرفه بودن اقتصادی و توانایی قابل توجه در بهبود عملکرد لرزه‌ای ساختمان‌های بنایی به‌ویژه در مناطق روستایی، برجسته است.

استناد: معمارزاده، آرمین؛ سقراط، محمدرضا؛ بلدی، داریوش. (۱۴۰۵). ارزیابی اقتصادی و عددی روش مقاومسازی دیوارهای بنایی با استفاده از نوار فولادی: مطالعه‌ای به‌منظور کاربرد در مناطق روستایی. *مسکن و محیط روستا*، ۴۵ (۱۹۳)، ۳۳-۴۶.

© نویسندگان.

ناشر: مؤسسه پژوهشی سوانح طبیعی.

مقدمه

ساختمان‌های بنایی یکی از متداول‌ترین انواع ساختمان‌ها در کشور هستند که قیمت پایین و در دسترس بودن مصالح آن موجب شد تا بیشتر ساختمان‌ها به این صورت ساخته شوند. به دلیل عدم آگاهی بسیاری از مردم، عدم نظارت کافی و یا عدم توجه به موارد ذکر شده در آیین‌نامه‌های موجود، غالباً این ساختمان‌ها فاقد سیستم لرزه‌ای جانبی هستند که همین موضوع موجب آسیب زیادی به این ساختمان‌ها در زلزله‌های گذشته شده است و بالطبع تلفات جانی زیادی نیز برجا گذاشته است. اساساً در ساخت این ساختمان‌ها، از مصالح متنوعی استفاده می‌شود و اکثراً به دلیل نامناسب بودن شکل هندسی، عدم انسجام و یکپارچگی لازم، کیفیت نامطلوب مصالح مصرفی و ضعف در اجرا دچار خسارت لرزه‌ای می‌شوند. اغلب دیوارهای ساخته شده با مصالح بنایی، بارهای ثقیلی وارد شده به ساختمان را به زمین منتقل می‌کنند و عموماً بدون انجام محاسبات دقیق مهندسی ساخته و بهره‌برداری می‌شوند. بنابراین اکثراً در انتقال بارهای جانبی با مشکل روبه‌رو می‌شوند. باتوجه به وجود تعداد زیادی از ساختمان‌های ساخته شده موجود در سراسر کشور و خصوصاً در شهرهای کوچک، بررسی این ساختمان‌ها و توجه به مقاومت‌سازی آن‌ها حائز اهمیت است (Lourenco, 1997). به‌روز شدن آیین‌نامه‌ها و دستورالعمل‌ها، تغییرات کاربری، سن سازه، فرسودگی مصالح و... از دلایلی است که نیاز به مقاوم‌سازی ساختمان‌های بنایی را افزایش می‌دهد. باتوجه به افزایش روزافزون روش‌های مقاوم‌سازی که همواره روبه‌پیشرفت هستند، مطالعه و تحقیق بیشتر در مورد روش‌های مختلف اهمیت بیشتری پیدا می‌کند. روش‌های نوین مقاوم‌سازی ساده‌تر و گهگاه ارزان‌تر و سریع‌تر هستند و موجب عدم استفاده از روش‌های سنتی می‌شوند (Borah et al., 2019). هدف از این تحقیق بررسی روش‌های موجود برای مقاوم‌سازی ساختمان‌های بنایی و نیمه‌اسکلت و امکان‌سنجی به‌کارگیری آن‌ها در مناطق روستایی است. در تحقیق حاضر سعی شد ضمن تشریح روش‌های مقاوم‌سازی ساختمان‌های بنایی، معایب و محاسن هر روش موردبررسی قرار گیرد. همچنین، امکان‌سنجی به‌کارگیری این روش‌ها در مناطق روستایی مطالعه و روش‌های کاربردی مشخص شود تا انجام پروژه‌های مقاوم‌سازی با زمان کمتری ممکن گردد. در این بررسی از بین روش‌های مقاوم‌سازی موجود، روش مقاوم‌سازی با بست نوار فولادی انتخاب و مورد ارزیابی عددی قرار گرفت و بهینه‌ترین حالت شکل قرارگیری از منظر مقاومتی و اقتصادی نیز ارزیابی شد.

پیشینه پژوهش

مطالعات انجام شده بر روی مقاوم‌سازی ساختمان‌های بنایی توسط محققین مختلف منجر به تهیه پایگاه داده‌ای وسیعی برای ارزیابی و اعتبارسنجی نتایج گردیده است. در طول دهه گذشته، برای تقویت دیوارهای بنایی، تحقیقات آزمایشگاهی و تحلیلی زیادی انجام گرفته است. از جمله روش‌های تقویت، می‌توان به استفاده از الیاف (FRP)^۱ بر روی سطح دیوار بنایی (Parghi & Alam, 2018)، بهره‌گیری از ژئوگرید در اتصالات بین آجرها (Sadek & Lissel, 2013)، جلوگیری از ترک‌های برشی در دیوارهای مصالح بنایی با استفاده از مهاربندهای فولادی، اجرای تزریق ملات سیمان (Doran et al., 2019)، استفاده از کامپوزیت‌های سیمانی و چسب اپوکسی (Deng et al., 2019)، اجرای شاتکریت بتنی (Gawady et al., 2006) اشاره کرد. رنجبر و همکاران (۲۰۰۸) در یک تحقیق با عنوان «بررسی روش‌های افزایش مقاومت ساختمان‌های بنایی غیرمسلح»، به بررسی انواع روش‌های افزایش مقاومت، مزایا و معایب آن‌ها، محدودیت‌ها و تأثیر تکنیک‌های افزایش مقاومت پرداخته‌اند. بوری^۲ و همکاران (۲۰۰۹) در مطالعه‌ای مقاوم‌سازی ساختمان‌های بنایی را با تیر بتنی حلقه‌ای (کمرکش) مورد مطالعه قرار دادند. این نوع مقاوم‌سازی بیشتر به تقویت اتصال سقف با دیوارهای آجری می‌پردازد. آن‌ها این روش را در بسیاری موارد مؤثر دانستند اما در بعضی موارد به علت تفاوت ویژگی مصالح آجری با بتن، وجود یک اتصال‌دهنده مناسب را ضروری دانستند. روش‌های نوین مقاوم‌سازی نیز از جمله کاربرد FRP به صورت نوار یا میلگرد نیز موضوع تحقیقات زیادی بوده که از آن جمله

1. Fibre-reinforced polymer
2. Borri

می‌توان به مطالعه ترک‌کو^۳ و همکاران (۲۰۰۶) اشاره نمود که کاربرد میلگردهای پلیمری را برای بالا بردن مقاومت برشی و خمشی مصالح دیگر شرح داده است. تحقیق مذکور آزمایشگاهی بوده و با ساخت نمونه‌هایی که در داخل آن‌ها میلگردهای پلیمری قرار داده شده بود، مورد بارگذاری قرار گرفت. نتایج به‌دست‌آمده نشان‌دهنده مؤثر بودن و تقویت مقاومت مصالح با میلگردهای پلیمری بود. هدف اصلی این تحقیق بررسی روش‌های مختلف سنتی و جدید مقاومسازی است و اشاره کمتری به نوع و ویژگی ساختمان‌های بنایی شده است. از این‌رو مستقیماً به توضیح و ارائه روش‌های مختلف مقاومسازی پرداخته شده است. تعمیر سطوح، تزریق گروت یا اپوکسی، پر کردن بازشوها، تقویت اتصالات، نوارهای فولادی، اضافه کردن مهاربند و افزودن هسته‌های مرکزی از جمله روش‌های قدیمی مقاومسازی اشاره‌شده در این مطالعه است. در کنار روش‌های سنتی که به‌صورت مختصر و گذرا اشاره شده‌اند، روش‌های مقاومسازی ساختمان‌های بنایی با استفاده از FRP، مسلح کردن بازشوها و ایزولاسیون پی، به‌عنوان روش‌های نوین موردبررسی قرار گرفتند.

روش‌شناسی پژوهش

در بحث ارزیابی مقاومت ساختمان بنایی در برابر زلزله، شناخت پارامترهای مؤثر در مقاومت دیوارهای بنایی بسیار لازم و ضروری است. برای شناخت این پارامترها، باید پارامترهای مؤثر در مقاومت دیوارهای بنایی در برابر بارهای ثقلی و لرزه‌ای را به‌درستی ارزیابی کرد (Parghi et al., 2018).

برای برآورد مقاومت ساختمان‌های بنایی، دیدگاه‌های مختلفی بر اساس آیین‌نامه‌های متفاوت وجود دارد. در میان استانداردها، آیین‌نامه‌ها و دستورالعمل‌های شاخص در این زمینه می‌توان به موارد زیر اشاره داشت:

- مبحث هشتم مقررات ملی ساختمان

- استاندارد ۲۸۰۰

- نشریه شماره ۳۶۰

- FEMA 356

- ASCE 41

روش‌های مقاومسازی ساختمان‌های بنایی

تقویت ساختمان موجود، یا ساختمانی که بر اثر زلزله آسیب دیده‌اند معمولاً از منظر فنی بسیار پیچیده‌تر از طرح و اجرای ساختمان جدید است. از طرفی محدود بودن اطلاعات موردنیاز در ارتباط با اجزای سازه‌ای، نوع و مقاومت مصالح مصرف‌شده از یک‌سو و عدم تطابق ساختمان‌های بنایی موجود با مدل‌های کلاسیک سازه‌ای نظیر قاب‌های گیردار، قاب‌های بادبندی شده و غیره از سوی دیگر، تخمین مقاومت لرزه‌ای ساختمان را بسیار دشوار می‌کند (Borri et al., 2019). در ادامه روش‌های مختلف مقاومسازی ساختمان‌های بنایی تشریح می‌گردند.

تعبیه دیوار برشی

به‌منظور مقاومسازی به روش تعبیه دیوار برشی، ابتدا باید بخشی از یک دیوار موجود برجسته و به‌جای آن دیوار برشی بتنی مسلح ساخته و جایگزین شود. در این روش می‌توان با جایگزین کردن قسمتی از دیوار آجری موجود با دیوارهای برشی بتنی ساخته‌شده، ضعف سازه در برابر نیروهای جانبی را کاهش داد. همچنین به‌منظور اینکه دیوار برشی عملکرد مناسبی داشته باشد، نیاز به صلب کردن سقف ضروری است. از این‌رو ایجاد صلبیت در سقف به علت آنکه سختی دیوارها از دیوارهای آجری موجود بیشتر است از آن دیوارها باربرداری شده و تمامی نیروی جانبی توسط این دیوارهای برشی تحمل می‌شود.

استفاده از پشت‌بند

دیوارهای عمود بر دیوار برشی، پشت‌بند نامیده می‌شود که از شکست و جدا شدن دیوارهای طولانی‌تر جلوگیری می‌کند. در

حالتی که دیوار سازه‌ای، شرایط وجود پشت‌بند را نداشته باشد و یا از نظر مقاومت خمشی ضعیف باشد می‌توان با ایجاد پشت‌بندهای اضافه‌شده جدید و مهار آن به نحو مناسبی با دیوار سازه‌ای، طول دیوار سازه‌ای را کاهش داده تا مقاومت ساختمان تقویت شود.

مقاوم‌سازی با FRP

نسبت بالای مقاومت و سختی الیاف‌های مسلح‌کننده پلیمری نسبت به وزن مواد، آن‌ها را برای مصارف سازه‌ای به گزینه‌ای ایدئال تبدیل کرده است. در تعدادی از مطالعات اخیر، رفتار المان‌های سازه‌ای ساختمان‌های بنایی غیرمسلح مقاوم‌سازی شده با FRP آزمایش شده‌اند تا رفتار خارج و داخل از صفحه آن‌ها مورد بررسی قرار گیرد (Turco et al., 2006). این در افزایش مقاومت برشی مؤثر بوده و سازه را در برابر بارهای جانبی مقاوم نگه می‌دارد. علاوه بر این باعث جلوگیری از فروریختن خارج از صفحه دیوارها می‌شود.

تأمین دیوار نسبی ساختمان بنایی

مقاومت برشی ساختمان بنایی با دیوارهای مصالح بنایی تأمین می‌شود، از این جهت دیوار نسبی در هر طبقه از ساختمان باید جوابگوی بارها باشد. اما امروزه در اکثر ساختمان‌های بنایی نیمه‌اسکلت این مسئله رایج است که در آن‌ها دیوارهای میانی را به کلی حذف و به جای آن از ستون‌های بتنی یا فولادی استفاده می‌کنند. این کار اگرچه ممکن است جوابگوی بار ثقیلی باشند، اما ساختمان در برابر بارهای جانبی عملکرد ضعیفی از خود خواهد داشت. برای حل این مشکل تیغه‌های موجود در ساختمان تخریب شده و به نیاز پروژه به صورت دیوارهای با ضخامت بیشتر از ۲۰ سانتی‌متر ساخته خواهند شد.

تزریق گروت یا اپوکسی

تزریق گروت یکی از راه‌های متداول مقاوم‌سازی است. در این روش برای بازگرداندن مقاومت ساختمان‌های بنایی غیرمسلح، ترک‌های موجود و حفره‌های توخالی که به علت تخریب فیزیکی و شیمیایی سطح و یا فعالیت‌های مختلف مکانیکی به وجود آمده است، توسط گروت یا اپوکسی پر می‌شود. از جمله مزایای این روش، عدم تخریب سطوح و در نتیجه حفظ زیبایی معماری و بافت تاریخی ساختمان‌های بنایی غیرمسلح است. مطالعاتی در این زمینه توسط شولر^۴ و همکاران (۱۹۹۴) و سفارد و ترسلج^۵ (۱۹۸۰) برای تزریق گروت در شرایط مختلف ترک‌های ایجادشده صورت گرفته است.

مهاربندی فولادی

گسیختگی دیوارهای آجری تحت تحمل نیروهای جانبی صفحه‌ای به دو صورت برشی یا خمشی رخ می‌دهد. غالباً به منظور مقاوم‌سازی با استفاده از مهاربند فولادی، برای افزایش مقاومت برشی از المان‌های قطری و افقی فولادی و برای افزایش مقاومت خمشی از المان‌های قائم استفاده می‌شود. این المان‌ها که می‌توانند پروفیل‌های نورد شده یا استفاده از میلگردهای فولادی باشد، در افزایش مقاومت، شکل‌پذیری دیوار و همچنین یکپارچه ساختن آن در برابر بارهای لرزه‌ای، نقش مؤثری از خود نشان می‌دهد (Abrams et al., 2007).

مقاوم‌سازی ساختمان‌های بنایی غیرمسلح به کمک مش‌بندی پروپیلن

روشی ساده و درعین حال اقتصادی به منظور مقاوم‌سازی ساختمان‌های بنایی خصوصاً جهت جلوگیری از فروپاشی خارج از صفحه دیوارها، استفاده از بست‌های نوارپیچ پروپیلن است که امروزه به صورت فراگیر در جهان مورد بهره‌برداری قرار می‌گیرد. مش‌های مورد استفاده که به صورت نوارهای عمود بر هم هستند، ساختمان‌های بنایی را در برمی‌گیرند و موجب پیشگیری از فروپاشی و ریزش دیوارها در هنگام وقوع زلزله می‌شوند.

4. Schuller

5. Sheppard & Tercelj

پس تنیده کردن دیوارها

در این روش، تقویت خصوصیات لرزه‌ای دیوارهای آجری به دو صورت انجام می‌شود. روش اول پس کشیدگی درونی و روش دوم پس کشیدگی بیرونی است. پس تنیدگی عموماً به منظور مقاومسازی ساختمان‌های آجری چندطبقه غیرمسلح به کار می‌رود.

بست نوارهای فولادی

یکی از دیگر روش‌های افزایش مقاومت دیوارهای مصالح بنایی، استفاده از بست‌های فولادی بر روی سطح دیوار با چیدمان‌های مختلف از جمله قائم، افقی، قطری، مورب، ضربدری، شبکه‌ای است. بست‌های نواری فولادی روشی دیگر برای افزایش مقاومت دیوارهای مصالح بنایی است که نیازی به تمیز کردن کامل سطح دیوار ندارند. این بست‌ها تنها در مناطقی که قرار می‌گیرند، سطوح دیوار را تمیز می‌کنند و این عمل در کاهش هزینه‌ها به شدت مؤثر است. استفاده از بست‌های نواری فولادی منجر به افزایش ظرفیت باربری و بهبود عملکرد دیوارهای مصالح بنایی در مقابل بارهای جانبی درون صفحه می‌شود. همچنین، حضور بست‌های نواری فولادی بر روی دیوارها، به انسجام دیوار کمک می‌کند. مهم است به یاد داشت که پارامترهای لرزه‌ای که در عملکرد لرزه‌ای دیوارها تأثیر دارند -مانند مقاومت، انعطاف‌پذیری، و سختی- در دیوارهای مصالح بنایی غیرمسلح و تقویت‌شده با بست‌های نواری فولادی، متفاوت است. این مطالعه به بررسی و مقایسه این پارامترها پرداخته است. در پایان، یک مدل پیشنهادی برای دیوارهای مصالح بنایی غیرمسلح ارائه شده است که نتایج مطلوبی را به نشان داده است.

یافته‌های پژوهش

همان‌طور که پیشتر اشاره شد، هدف اصلی این مطالعه، بررسی عملکرد افزایش مقاومت دیوارهای مصالح بنایی با بهره‌گیری از چیدمان‌های متفاوت بست‌های نواری فولادی در دو طرف دیوار با تأکید بر جنبه‌های اقتصادی است. هر یک از این چیدمان‌ها تأثیرات متفاوتی بر مقاومت نهایی و انعطاف‌پذیری دیوارهای بنایی دارند. این تأثیرات با دوخطی‌سازی نمودارهای نیرو-جابجایی نمونه‌ها مقایسه شده‌اند. به منظور کاربردی بودن و قابل اجرا بودن طرح موردبررسی در مناطق روستایی برای روستائیان و قشر آسیب‌پذیرتر جامعه، این طرح با محوریت اقتصادی موردبررسی قرار گرفته است. از این رو، در مدل‌سازی برای جلوگیری از هزینه‌های اقتصادی به جای استفاده از نوارهای فولادی متعدد جهت مقاومسازی، از جایگذاری مناسب و بهینه به منظور مقاومسازی استفاده شده است. این بدین معنا است که به جای اضافه نمودن تعداد نوارهای فولادی که امر طبیعی در جهت افزایش مقاومت و عملکرد یکپارچه دیوار بنایی است، با حفظ دو بست نوار فولادی در دو سمت دیوار، فاصله بهینه و مناسب این نوع المان‌ها حاصل شد.

مدل آزمایشگاهی اولیه به منظور صحت سنجی مدل

در این تحقیق، مدل آزمایشگاهی پیشنهادی توسط دربهانزی^۱ و همکاران (۲۰۱۴) به عنوان مرجع برای اعتبارسنجی استفاده شده است. این دیوارهای بنایی با کیفیت مناسب در اجرا و استفاده از مصالح آجر و ملات ساخته شده‌اند و مشخصات مصالح آن‌ها به گونه‌ای تنظیم شده است که با شرایط متوسط ساختمان‌های مصالح بنایی همخوانی داشته باشد. بنابراین، نمونه‌ای از دیوار با مشخصات مختلف ابعاد، ضخامت، نسبت بار محوری و مقاومت برشی ملات طراحی شده و جزئیات دیوار مرجع در جدول ۱ ذکر شده است. به دلیل محدودیت‌های موجود در ساخت نمونه و بارگذاری در آزمایشگاه، از مقیاس ابعادی ۱:۲ استفاده شده است.

جدول ۱. مشخصات آزمایشگاهی دیوار مصالح بنایی

نمونه تقویت‌شده	طول (mm)	ضخامت (mm)	ارتفاع (mm)	تنش برشی ملات (MPa)	تنش محوری (MPa)	نمونه مرجع
RMW-1600	۱۹۰۰	۱۱۰	۱۴۰۰	۰/۲	۰/۱	URMW

دیوار بنایی غیرمسلح مرجع، با نام URMW نام‌گذاری شده است. ابعاد دیوار ۱۴۰۰ × ۱۹۰۰ × ۱۱۰ میلی‌متر است که به ترتیب بیانگر ارتفاع × طول × ضخامت است. همچنین یک تیر بتنی در بالا و پایین دیوار ساخته شده است، وجود این تیر اعمال

یکنواخت سربار و نیز امکان اعمال بار جانبی به دیوار است، درواقع این تیر شرایط سقف را شبیه‌سازی می‌کند، و می‌توان با ایجاد ریلی روی آن سقف را صلب در نظر گرفت. همچنین در پای دیوار، تیر می‌تواند شرایط پی را شبیه‌سازی کند. به‌منظور مقاوم‌سازی دیوارهای بنایی در دو طرف دیوار تقویت‌شده از بست نوار فولادی (عرض ۳۰ میلی‌متر و ضخامت ۳ میلی‌متر) توسط بست‌های افقی (بست نوار فولادی $3 \times 30 \times 150$ میلی‌متر) که در شکل ۱ مشاهده می‌شود، استفاده شده است. برای مهار نوارها به دیوارها، از میله‌های مهار به قطر ۶ میلی‌متر استفاده شده است. این میله‌ها به فاصله‌های افقی و عمودی به ترتیب ۱۵ و ۲۰ سانتی‌متر از هم قرار داده شده‌اند. برای اجرای دیوار در مکان‌های موردنظر، با استفاده از مته، سوراخ‌هایی ایجاد می‌شود و میله‌های مهار به‌وسیله چسب در این سوراخ‌ها قرار داده می‌شوند. سپس بست‌های نواری در محل خود نصب شده و با استفاده از مهره به‌طور محکم ثابت می‌شوند.

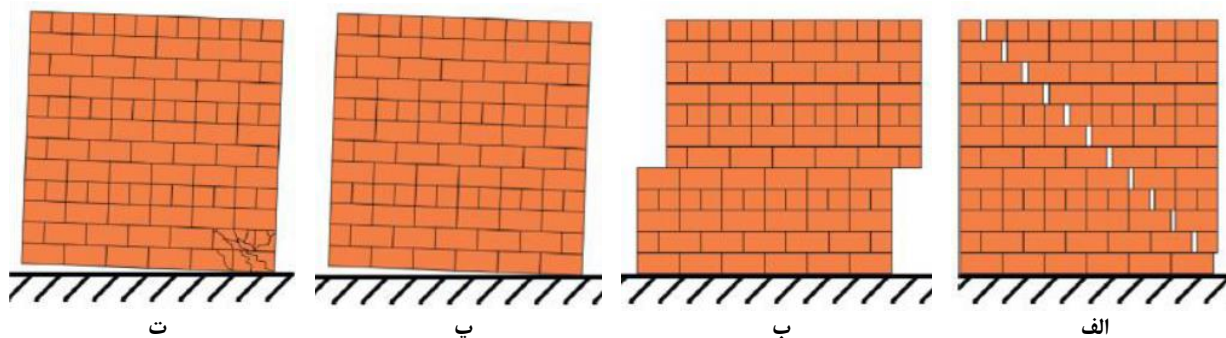

شکل ۱. مشخصات بست نوار فولادی برای مقاوم‌سازی دیوارهای مصالح بنایی (Darbhanzi et al., 2014)

معرفی مدهای گسیختگی دیوارهای مصالح بنایی

دیوارهای آجری باتوجه‌به رفتار درون صفحه که وابسته به میزان سربار، نسبت ارتفاع به طول دیوار، مقاومت‌های برشی و فشاری و اندازه بازشو است، می‌توانند در رفتار دیوار مصالح بنایی تأثیرات متفاوتی داشته باشد که این مهم در تعیین مد اهمیت ویژه‌ای دارد.

مدهای شکست یک دیوار بنایی به دو دسته شکست درون صفحه و شکست خارج از صفحه تقسیم می‌شوند. آیین‌نامه FEMA356 چهار مد برای شکست درون صفحه در نظر گرفته است که در ادامه به آن‌ها اشاره شده است. این چهار مد عبارت‌اند از: مد برشی، مد برشی-لغزشی، مد گهواره‌ای یا خمشی، و خردشدگی پاشنه (شکل ۲).

شکل ۲. مدهای گسیختگی مختلف دیوارهای مصالح بنایی. الف. برشی؛ ب. برشی-لغزشی؛ پ. گهواره‌ای یا خمشی؛ ت. خردشدگی پاشنه

روش‌های مدل‌سازی دیوار مصالح بنایی

برای مدل‌سازی و صحت‌سنجی نمونه‌های آزمایشگاهی، از نرم‌افزار تحلیل اجزای محدود ABAQUS استفاده شده است. این نرم‌افزار چندین نوع المان را دارا است، برای هر مدل باید المان متناسب انتخاب کرد تا نتایج حاصل قابل‌اطمینان باشد. برای مدل‌سازی دیوارهای مصالح بنایی، سه رویکرد (۱) مدل‌سازی رویکرد همگن یا ماکرو (درشت بینانه) (۲) رویکرد غیرهمگن یا میکرو (ریز بینانه) (۳) رویکرد مزو (بین مقیاس ماکرو و میکرو است) وجود دارد.

لازم به ذکر است رویکرد مزو ازلحاظ سطح دقت و تعداد محاسبات و مدل سازی بین تحلیل در مقیاس میکرو و ماکرو قرار دارد. در این روش، ملات عملاً نقشی ندارد و نقش اصلی را المان منشور بنایی (حداصل المان بنایی) ایفا می کند. در مطالعه و تحلیل سازه های مصالح بنایی، دو نوع تحلیل معمولاً استفاده می شود که شامل تحلیل صریح و تحلیل غیرصریح شناخته می شوند. برخی محققین از تحلیل غیرصریح برای شبیه سازی رفتار دیوارهای بنایی استفاده می کنند؛ اگرچه این آنالیزهای اجزای محدود نگرش مناسب و قابل قبولی از رفتار دیوارها از خود نشان می دهد، اما به شدت زمان آنالیز را بالا می برد و برای آنالیزهای پیچیده، عملاً غیرقابل استفاده هستند. از این رو، برای حل این مشکل از روش مدل سازی اجزای محدود صریح استفاده می شود. در این پژوهش از روش دینامیکی صریح استفاده شده است.

معرفی مصالح در نرم افزار

برای تعریف مصالح دیوار بنایی از بتن آسیب دیده پلاستیک استفاده شده است، که برای مصالح ترد و شکننده (همچون بتن) تحت بارگذاری یکنواخت و رفت و برگشتی استفاده می شود. این موضوع باتوجه به نوع دیوار انتخاب شده و شرایط بارگذاری در این مسئله گزینه مناسبی است. این مدل در هر دو نوع تحلیل استاتیکی و دینامیکی مورد استفاده قرار می گیرد. در این مدل فرض می شود که ترک کششی و خردشدگی فشاری دو جنبه اصلی مکانیسم گسیختگی بتن را در برمی گیرد. از این رو، به منظور معرفی رفتار کامل منشور بنایی علاوه بر پارامترهای الاستیک، مقدار عددی زاویه اتساع، خروج از مرکزیت و دیگر پارامترهای معرف رفتار منشور بنایی در کشش و فشار نیز باید برای نرم افزار به صورت مجزا تعریف شود. در این پژوهش به منظور مدل سازی دیوار مصالح بنایی در نرم افزار اجزای محدود ABAQUS رویکرد مزو استفاده شده است که ملات در آن به صورت مستقیم مدل سازی نشده است؛ بلکه تنها تأثیرات آن (اصطکاک و چسبندگی) در قالب تعریف اندرکنش بین آجرها مدل سازی شده است. رفتار اندرکنش بین آجرها دارای دو خاصیت رفتاری هستند که عبارتند از: (۱) چسبندگی در بخش های کششی و برشی (۲) اصطکاک در بخش برشی. به این ترتیب، مقاومت فشاری ملات و تأثیر ترکیبی آن بر روی منشور بنایی به صورت جداگانه در نظر گرفته نمی شود. برای در نظر گرفتن این تأثیر، باید به جای تعریف ویژگی های مکانیکی آجرها، ویژگی های مکانیکی منشور بنایی تعریف شوند. این نکته در اغلب تحقیقات، خصوصاً پژوهش های صورت گرفته در داخل کشور، در نظر گرفته نمی شود. باتوجه به اینکه برای صحت سنجی مدل سازی تحلیلی، از نتایج آزمایشگاهی استفاده می شود، خواص مصالح در جدول ۲ ذکر شده است.

جدول ۲. خصوصیات مکانیکی مصالح بنایی و بتنی

	چگالی	مدول الاستیسیته	ضریب پواسون	مقاومت فشاری
	(Ton/mm ³)	(N/mm ²)		(MPa)
منشور بنایی	۱۸۰۰×۱۰ ^{-۱۲}	۴۷۸۵	۰/۱۵	۸/۷
تیر بتنی	۲۴۰۰×۱۰ ^{-۱۲}	۲۱۰۰۰	۰/۳	-

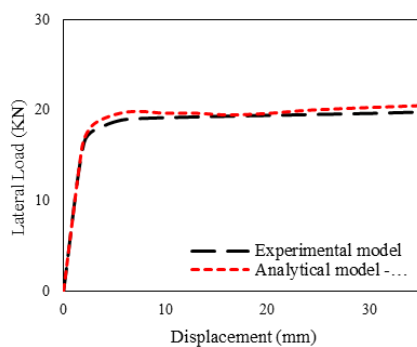
صحت سنجی مدل تحلیلی

در ابتدا به بررسی چگونگی عملکرد رفتار دیوارهای مصالح بنایی غیرمسلح ساخته شده در آزمایشگاه تحت بار پوش آور یک طرفه پرداخته می شود. پس از آن مدل سازی در نرم افزار و مقایسه نتایج آزمایشگاهی با نتایج نرم افزاری در جهت صحت سنجی مدل ارائه می شود. در این صحت سنجی به بررسی نمونه دیوار مصالح بنایی مرجع URMW و نمونه مرجع تقویت شده با استفاده از بست نوار فولادی به نام RMW-1600 پرداخته شد (Darbhanzi et al., 2014).

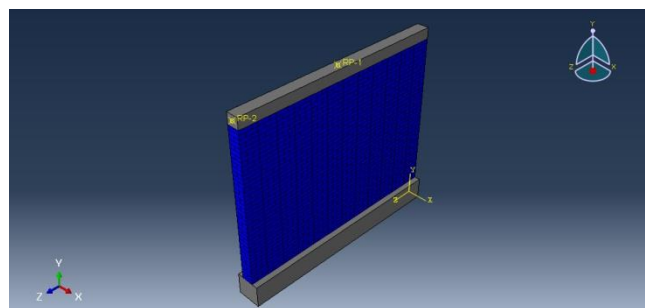
به منظور مقایسه نتایج حاصل از کار عددی با نتایج آزمایشگاهی و مدل ها در نرم افزار اجزای محدود آباکوس، با تحلیل صریح مدل ها آنالیز شده است. نتایج نشان دهنده تطابق قابل قبولی هستند (شکل ۴). نمونه های مصالح بنایی رفتار پیچیده ای از قبیل تفاوت در خواص مکانیکی آجر و ملات و همچنین پیچیدگی رفتار برهم کنش ملات و آجر، رفتار غیرهمسان و ناهمگن نشان می دهند. همچنین رفتار غیرخطی هندسی و فیزیکی آن ها، مدل سازی عددی این سازه ها را بسیار پیچیده می کند.

صحت‌سنجی نمونه‌های مدل‌سازی شده

در شکل ۴-الف، نمونه مرجع آزمایشگاهی در URMW در نرم‌افزار ABAQUS مدل‌سازی شده است. در شکل ۴-ب، تفاوت زیر سطح نمودار نیرو-جاب‌جایی نمونه URMW آزمایشگاهی به نزدیکی یک درصد مشاهده می‌شود. مقاومت نهایی در نمونه آزمایشگاهی ۱۸ کیلونیوتن، سختی مؤثر ۸/۵ کیلونیوتن بر میلی‌متر و شکل‌پذیری ۱۵ است؛ در نمونه تحلیلی مقاومت نهایی ۱۹ کیلونیوتن، سختی مؤثر ۸/۸ کیلونیوتن بر میلی‌متر و شکل‌پذیری ۱۶/۸ است. درصد اختلاف پارامترهای موردنظر در هر یک به ترتیب برابر با ۵/۵، ۳/۵ و ۱۲ درصد است. همچنین، در شکل ۵-الف، مد گسیختگی حاکم در نمونه مرجع URMW در جابه‌جایی نسبی ۱/۱ درصد مد لغزشی است که در آزمایشگاه مشاهده شده است و در نمونه تحلیلی شکل ۵-ب، مد گسیختگی نیز همان‌طور لغزشی است.

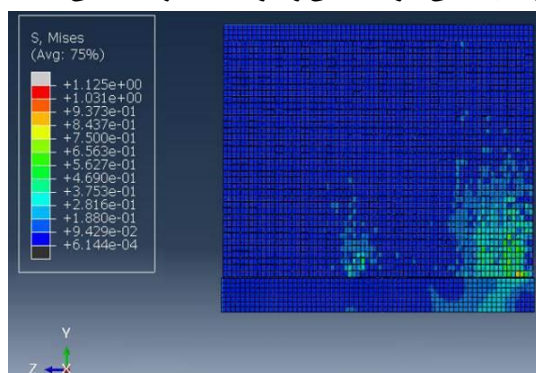

ب

الف

شکل ۴. الف. مدل‌سازی نمونه شاهد URMW، ب. نمودار نیرو-جاب‌جایی نمونه تحلیلی و نمونه شاهد آزمایشگاهی

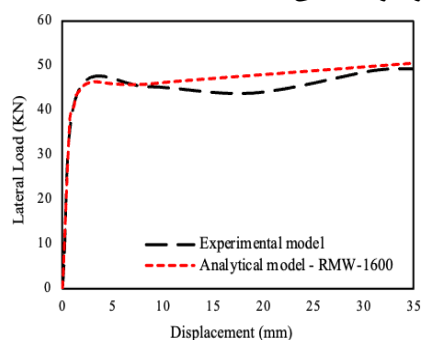

ب. تنش ون میسز

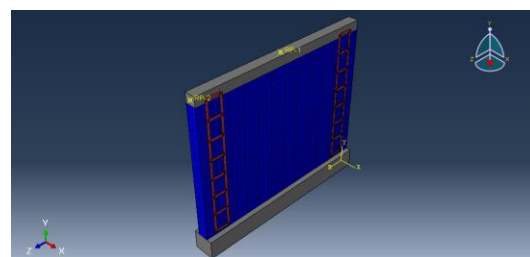

الف. خرابی آزمایشگاهی (Panto et al., 2019)

شکل ۵. خرابی نمونه مرجع آزمایشگاهی و نمونه تحلیلی URMW

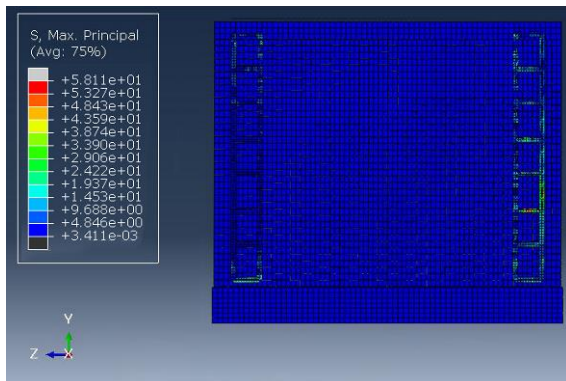

ب

الف

شکل ۶. الف. مدل‌سازی اجزا محدودی نمونه مرجع RMW-1600، ب. نمودار نیرو-جاب‌جایی نمونه تحلیلی و نمونه مرجع آزمایشگاهی

ب. تنش ون میسر

الف. خرابی آزمایشگاهی (Darbhanzi et al., 2014)

شکل ۷. خرابی نمونه مرجع آزمایشگاهی و نمونه تحلیلی RMW-1600

در شکل ۶-الف، نمونه تقویت شده آزمایشگاهی RMW-1600 در نرم افزار ABAQUS مدل سازی شده است. شکل ۶-ب، نمودار نیرو-جابجایی مدل آزمایشگاهی و تحلیلی را نشان می دهد. در نمونه RMW-1600، تفاوت سطح زیر هر نمودار پوش آور آزمایشگاهی با نمودار پوش آور تحلیلی ۱/۹ درصد است. مقاومت نهایی در نمونه آزمایشگاهی ۴۷ کیلونیوتن، سختی مؤثر ۵۱ کیلونیوتن بر میلی متر و شکل پذیری ۱۱ است؛ در نمونه تحلیلی مقاومت نهایی ۴۸/۵ کیلونیوتن، سختی مؤثر ۵۲/۵ کیلونیوتن بر میلی متر و شکل پذیری ۱۰ است. درصد اختلاف پارامترهای موردنظر در هر کدام به ترتیب برابر با ۲/۳ درصد، ۳ درصد و ۹ درصد است. باتوجه به شکل ۷-الف، مد گسیختگی حاکم در نمونه مرجع RMW-1600 در جابجایی نسبی ۳/۴ درصد مد چرخشی-لغزشی است. همچنین، در نمونه تحلیلی شکل ۷-ب، مد گسیختگی چرخشی-لغزشی است. باید توجه داشت که تشکیل ترکها در مدل های تحلیلی ارائه شده ممکن است با نمونه های آزمایشگاهی متفاوت باشد که این به دلیل تفاوت بارگذاری در آزمایشگاه و شبیه سازی آن در نرم افزار ABAQUS است. در جدول ۳، پارامترهای مقاومت نهایی، سختی مؤثر، شکل پذیری و سطح زیر نمودار نیرو-جابجایی نمونه های مرجع آزمایشگاهی و نمونه هایی که در نرم افزار ABAQUS مدل سازی و تحلیل شده اند، آورده شده است. همچنین، درصد اختلاف هر پارامتر بین نمونه آزمایشگاهی و نمونه تحلیلی محاسبه شده است.

جدول ۳. مقایسه نمونه مرجع آزمایشگاهی و نمونه تحلیلی

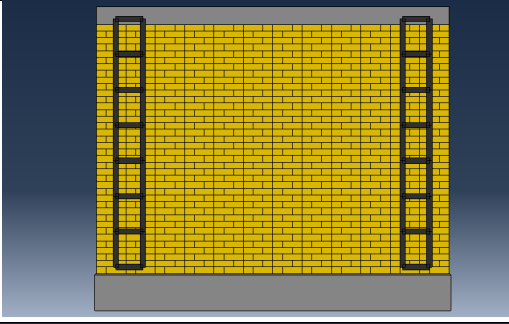
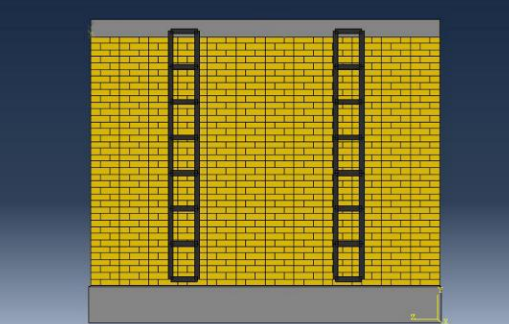
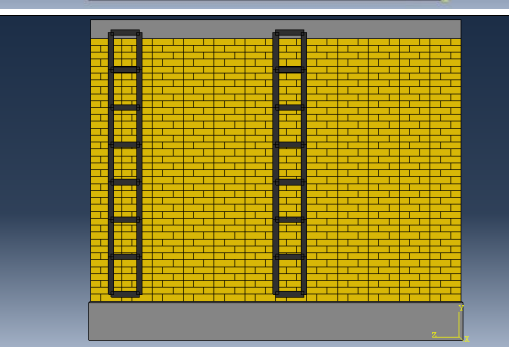
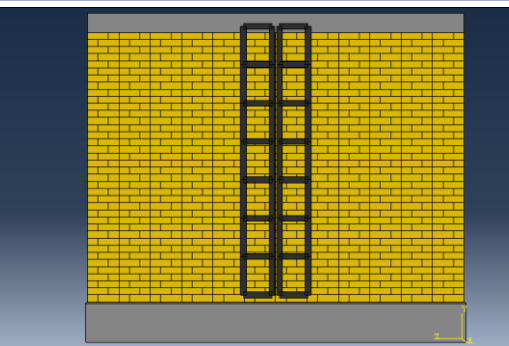
نام نمونه	نوع نمونه	مقاومت نهایی (KN)	اختلاف (%)	سختی مؤثر (KN/mm)	اختلاف (%)	شکل پذیری	اختلاف (%)	سطح زیر نمودار (mm ²)	اختلاف (%)
URMW	آزمایشگاهی	۱۸	۵/۵	۸/۵	۳/۵	۱۵	۱۲	۶۴۵	۰/۷۸
	تحلیلی	۱۹		۸/۸		۱۶/۸		۶۵۰	
URMW-1600	آزمایشگاهی	۴۷	۳/۲	۵۱	۳	۱۱	۹	۱۶۱۶	۱/۹

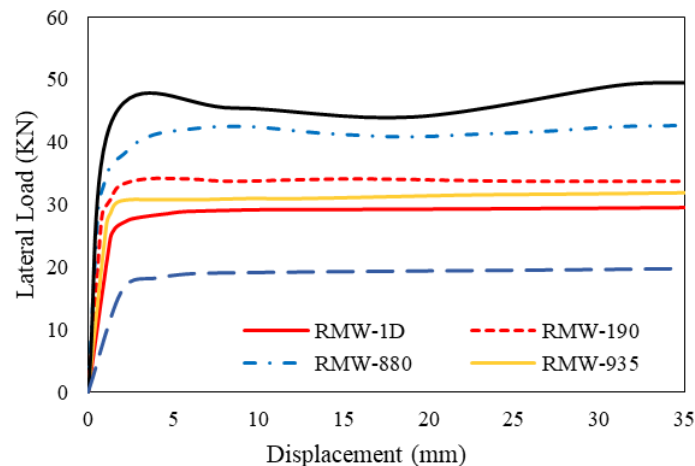
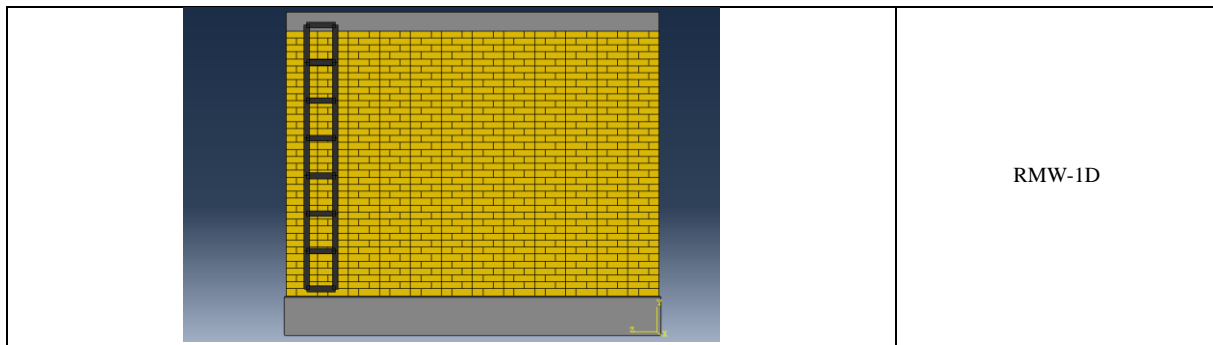
مدل های مقاوم سازی شده با بست نوار فولادی

بررسی رفتار دیوارهای بنایی تقویت شده با بست نوار فولادی از اهداف اصلی این مطالعه است. مقاوم سازی با بست نوار فولادی به علت سهولت در اجرا و عدم نیاز به تمیز کردن سطح دیوار، موجب کاهش در هزینه ها می شود. از طرف دیگر نیز، نیاز به نیروی متخصص ندارد و همچنین رفتار و درگیری خرابی بتن با آجر باعث تقویت دیوارهای باربر با بست نوار فولادی می شود. نمونه های مقاوم سازی با شمای قرارگیری بست نوار فولادی و نام گذاری نمونه ها در جدول ۴ نشان داده شده است. در این نمونه ها با بست نوار فولادی به صورت دو طرف دیوار قرار گرفته است. نمونه های تحلیلی بر اساس نام گذاری و نحوه مدل سازی جدول ۴، در نرم افزار اجزای محدود ABAQUS مدل سازی شدند. اعداد درج شده پس از عبارت RMW به معنای میزان فاصله آکس به آکس بستها از یکدیگر است و عبارت ID در نمونه RMW-1D نشان دهنده یک بست قرار دادن در دیوار است. در

شکل ۸، تمام نمودارهای مرتبط با نمونه‌های مقاوم‌سازی شده با بست نوار فولادی در روی دیوار RMW-1600 نشان داده شده، که تغییرات و آثار بست نوار فولادی بر روی دیوار مصالح بنایی قابل مشاهده است.

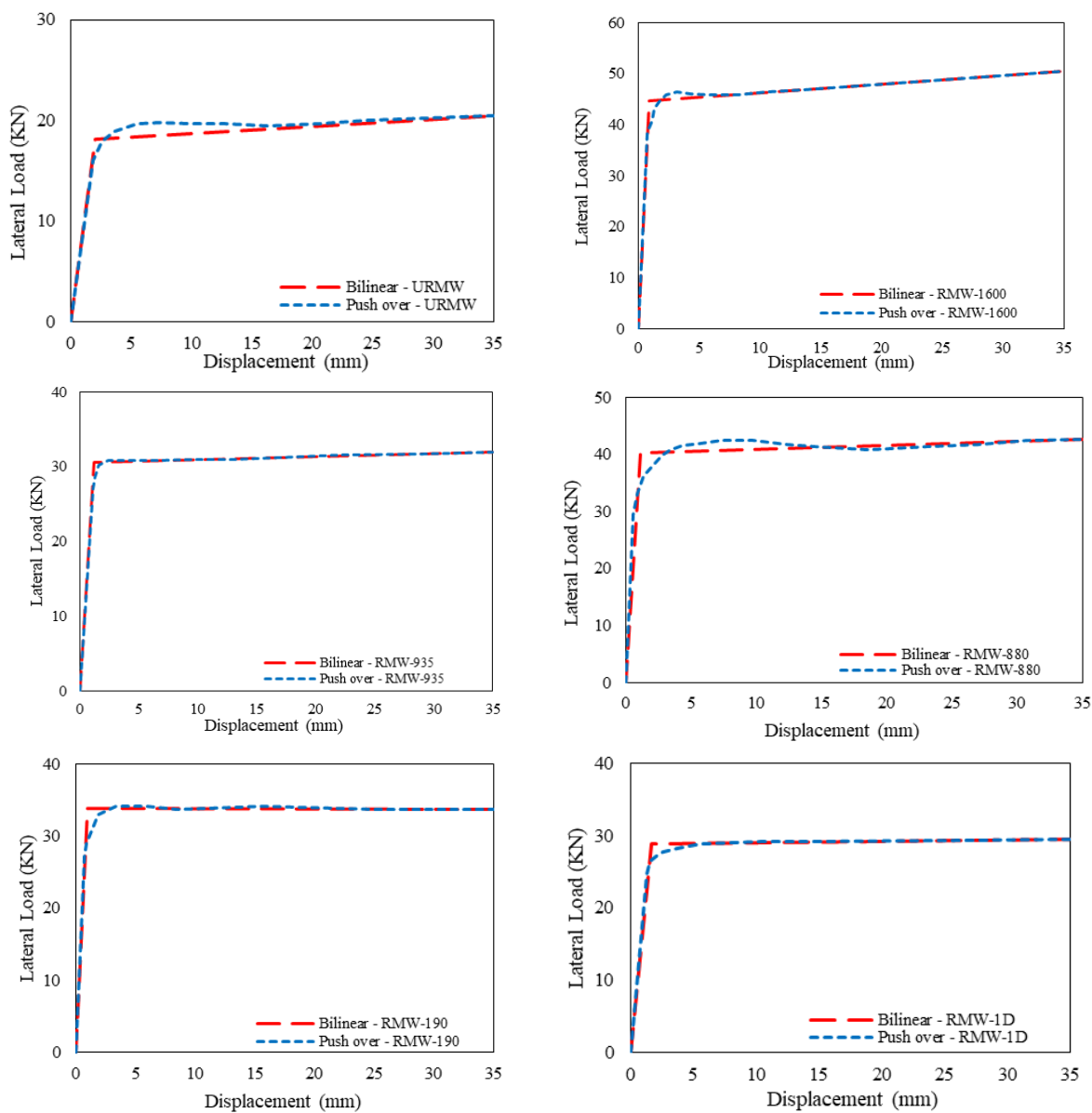
جدول ۴. نام‌گذاری و شکل نمونه‌های مقاوم‌سازی شده با بست نوار فولادی

شمای قرارگیری بست نوار فولادی	نام نمونه
	RMW-1600
	RMW-935
	RMW-880
	RMW-190

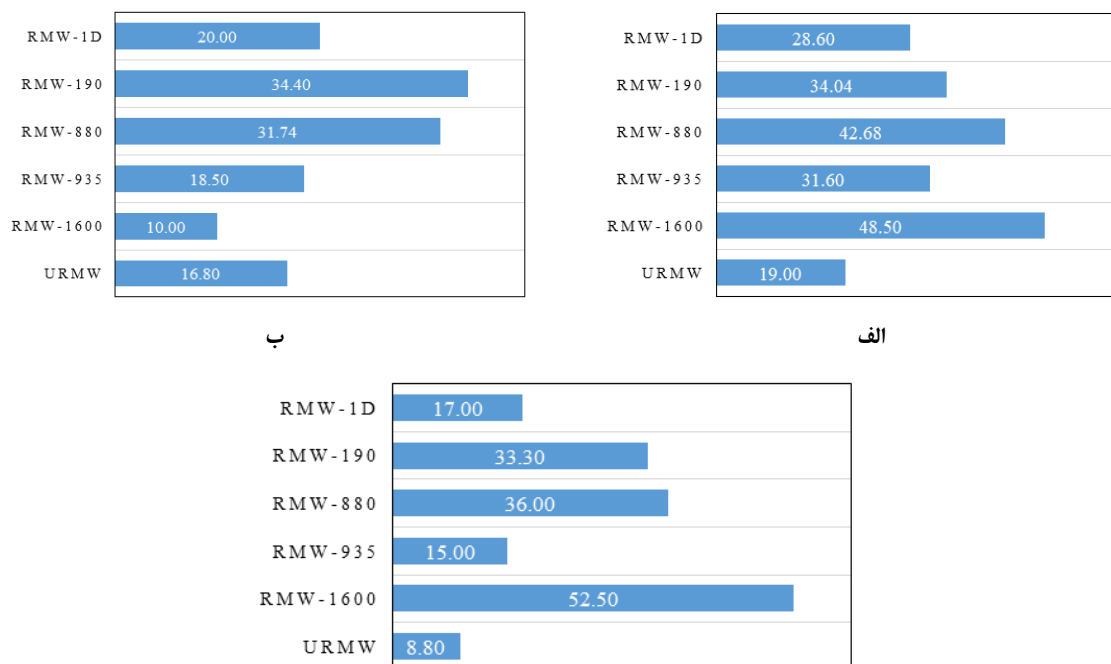
شکل ۸. نمودار نیرو-جابجایی نمونه‌های مقاوم‌سازی شده

برای دوخطی کردن نمودارهای نیرو-جابجایی از روشی که FEMA356 برای سازه‌های بنایی پیشنهاد داده، استفاده شد. در شکل ۹ تمام نمودارهای دوخطی رسم شده برای تمام حالت‌های مختلف بست نوار فولادی نشان داده شده است. برای جلوگیری از هزینه‌های اقتصادی به جای استفاده از نوارهای فولادی متعدد جهت مقاوم‌سازی، از جایگذاری مناسب و بهینه به منظور مقاوم‌سازی استفاده شده است. این بدین معنا است که به جای اضافه نمودن تعداد نوارهای فولادی که امر طبیعی در جهت افزایش مقاومت و عملکرد یکپارچه دیوار بنایی است، با حفظ دو بست نوار فولادی در دو سمت دیوار، فاصله بهینه و مناسب این نوع المان‌ها را دریافتیم. از مهم‌ترین آثاری که بر بهبود عملکرد لرزه‌ای دیوار بنایی، می‌توان به این مورد اشاره نمود: که در نمونه RMW-1600 در دیوارهای مصالح بنایی، افزایش مقاومت به میزان ۱۵۵ درصد نسبت به دیوار تقویت نشده است. این میزان در دیوار RMW-190، RMW-880، RMW-935 و RMW-1D به ترتیب ۱۲۴، ۶۶، ۷۹ و ۵۲ درصد است. نتایج صراحتاً نشان می‌دهد حضور بست فولادی در حالت‌های مختلف و در فواصل گوناگون به شدت بر ظرفیت دیوار تأثیر می‌گذارد. حتی این موضوع با ارائه یک بست در دیوار نیز (همانند نمونه RMW-1D) مقاومت دیوار را تا بیش از ۵۰ درصد افزایش می‌دهد. نکته جالب توجه این است که، RMW-190 که کمترین فاصله آکس به آکس بست‌ها را دارد به علت اندرکنش تشدید یافته به جهت نزدیک بودن بست‌ها به یکدیگر، عملکرد بهتری از نمونه RMW-880 از خود نشان داد.

شکل ۹. نمودار دوخطی نمونه‌های تحلیلی تقویت‌شده

با مقاوم کردن دیوار مصالح بنایی با استفاده از بست نوارهای فولادی به دلیل محبوس شدن دیوارها در داخل بست نوارهای فولادی شکست برشی ترد و ناگهانی نبوده است و از وقوع شکست زود هنگام جلوگیری به عمل می‌آید. در شکل ۱۰ به ترتیب مقاومت نهایی، شکل‌پذیری و سختی مؤثر نشان برای تمام نمونه‌ها به صورت گراف نمایش داده شده است.

شکل ۱۰. نمودار مقایسه (الف) مقاومت نهایی (ب) شکل‌پذیری و (ج) سختی مؤثر نمونه‌های مورد بررسی

نتیجه‌گیری

باتوجه به خطرات لرزه‌ای در کشور و وجود ساختمان‌های مصالح بنایی، مقاومت‌سازی و بهسازی از بهترین راهکارها برای جلوگیری از خسارات مالی و جانی است. در این مطالعه، برای بهسازی دیوارهای بنایی غیرمسلح با نسبت ارتفاع به طول $0/7$ ، از روش مقاومت‌سازی با استفاده از بست نوار فولادی در دو طرف دیوار استفاده شده است. با استفاده از بست نوار فولادی، انجام تحلیل‌های مختلف با فواصل مختلف بست‌های فولادی و شبکه در دو طرف دیوار غیرمسلح انجام شده است. هرکدام از این چیدمان‌ها تأثیرات متفاوتی بر مقاومت نهایی و شکل‌پذیری دیوار بنایی دارند و با ترسیم نمودارهای نیرو-جاب‌جایی و مقایسه آن‌ها، این تأثیرات با یکدیگر مورد مقایسه قرار گرفته‌اند.

از این رو مهم‌ترین آثاری که بست نوار فولادی بر بهبود عملکرد لرزه‌ای دیوار بنایی دارد، می‌توان به موارد زیر اشاره نمود:

۱. در مدل‌سازی برای جلوگیری از هزینه‌های اقتصادی به‌جای استفاده از نوارهای فولادی متعدد جهت مقاومت‌سازی، از جایگذاری مناسب و بهینه به‌منظور مقاومت‌سازی استفاده شده است.
۲. از مهم‌ترین آثاری که بر بهبود عملکرد لرزه‌ای دیوار بنایی، می‌توان به این مورد اشاره نمود: که در نمونه RMW-1600 در دیوارهای مصالح بنایی، افزایش مقاومت به میزان ۱۵۵ درصد نسبت به دیوار تقویت نشده است. این میزان در دیوار RMW-935، RMW-880، RMW-190 و RMW-1D به ترتیب ۱۲۴، ۶۶، ۷۹ و ۵۲ درصد است.
۳. نتایج صراحتاً نشان می‌دهد حضور بست فولادی در حالت‌های مختلف و در فواصل گوناگون به‌شدت بر ظرفیت دیوار تأثیر می‌گذارد. حتی این موضوع با ارائه یک بست در دیوار نیز (همانند نمونه RMW-1D) مقاومت دیوار را تا بیش از ۵۰ درصد افزایش می‌دهد.
۴. نتایج نشان داد، نمونه RMW-190 که کمترین فاصله آکس به آکس بست‌ها را دارد به علت اندرکنش تشدید یافته ناشی از نزدیک بودن بست‌ها به یکدیگر، عملکرد بهتری از نمونه RMW-880 از خود نشان داد.

References

- Abrams D, Smith T, Lynch J, Franklin S. (2007). Effectiveness of rehabilitation on seismic behavior of masonry piers. *Journal of Structural Engineering*. 2007; 133:32-43.
- Borah B, Singhal V, Kaushik HB. (2019). Sustainable housing using confined masonry buildings. *SN Applied Sciences*. 2019; 1:983.
- Borri A, Castori G, Grazini A. (2009) Retrofitting of masonry building with reinforced masonry ring-beam. *Construction and Building Materials*. 2009; 23:1892-901.
- Borri A, Corradi M, Castori G, Molinari A. (2019) Stainless steel strip—A proposed shear reinforcement for masonry wall panels. *Construction and Building Materials*. 2019; 211:594-604.
- Darbhazni, A., Marefat, M., Khanmohammadi, M. (2014). Investigation of in-plane seismic retrofit of unreinforced masonry walls by means of vertical steel ties. *Construction and Building Materials*. 2014; 52:122-9.
- Deng, M., Dong, Z., Ma, P. (2019). Cyclic loading tests of flexural-failure dominant URM walls strengthened with engineered cementitious composite. *Engineering Structures*. 2019; 194:173-82.
- Doran, B., Yuzer, N., Aktan, S., Oktay, D., Ulukaya, S. (2019). Numerical modeling of traditional masonry walls strengthened with grout injection. *International Journal of Architectural Heritage*. 2019.
- ElGawady, M., Lestuzzi, P., Badoux, M. (2006). Retrofitting of masonry walls using shotcrete. 2006 NZSEE Conference, Paper2006.
- Lourenco, PJBB. (1997). Computational strategies for masonry structures.
- Panto, B., Silva, L, Vasconcelos, G., Lourenço, PB. (2019). Macro-modelling approach for assessment of out-of-plane behavior of brick masonry infill walls. *Engineering Structures*. 2019; 181:529-49.
- Parghi, A., Alam, MS. (2018). A review on the application of sprayed-FRP composites for strengthening of concrete and masonry structures in the construction sector. *Composite Structures*. 2018; 187:518-34.
- Ranjbar M, Sadri Nejad I, Mousavi S Y, Mousavi S Y.(2008). Investigation of Retrofitting Methods for Unreinforced Masonry (URM) Buildings. 3rd National and 1st International Conference on Retrofitting and Strengthening. (In Persian)
- Sadek, H., Lissel, S. (2013). Seismic performance of masonry walls with GFRP and Geogrid Bed joint reinforcement. *Construction and Building Materials*. 2013; 41:977-89.
- Schuller, M., Atkinson, R.H., Borgsmiller, J. (1994). Injection grouting for repair and retrofit of unreinforced masonry. Proceedings of the 10th International Brick and Block Masonry Conference1994.
- Sheppard, P., Terceelj, S. (1980). The effect of repair and strengthening methods for masonry walls. 7th world conference on earthquake engineering1980. p. 255-62.
- Turco, V., Secondin, S., Morbin, A., Valluzzi, M., Modena, C. (2006). Flexural and shear strengthening of un-reinforced masonry with FRP bars. *Composites Science and Technology*. 2006; 66:289-96.